

som jeg vilde være berettiget til at afgive en saadan Erklæring — saa burde de afhjælpes ved selve Universitetet, ikke ved Foranstaltninger, der laaede udenfor det. — Jeg skal ikke fordybe mig i, hvad den ærede 6te Lands-
thingsmand for 1ste Kreds (Moug) yttrede om Universitetet. Skulde jeg forfølge alt det i mine Tanker Forkeerte, som var deri, saa vilde jeg behøve lang Tid dertil, og jeg skal derfor blot berøre eet Punkt deri. Han talte om den Stilling, som Universitetet vilde faae som en fri videnskabelig Anstalt, naar det op-
hørte at danne Embedscandidater. Men det er jo netop Sagen, at man vel vil oprette en Examenscommission udenfor Univer-
sitetet, men at Tanken dog er den, at Univer-
sitetet ikke destomindre skal vedblive som den eneste Lærestanstalt for Embedscandidater, og at det er der, at de vordende Embedsmænd
skal hente deres Undervisning; man vil jo kun oprette en Examensanstalt. Alt der kan begaaes Feil ved at ansætte Universitetslærere, er vist, men der kan ogsaa begaaes Feil ved at udnævne Medlemmer af en Examenscom-
mission, det er lige muligt i begge Tilfælde. Endnu skal jeg kun berøre, at Universitetslæ-
rerne ikke altid ere blevne tagne med paa Raad ved Ansættelse af Professore, og at det vel kan være — jeg skal ikke gaae ind paa En-
keltheder — at man netop klager over Ansæt-
telsen af Professore, som Universitetet ikke har ønsket.

Formanden: Det 3die kongevalgte Med-
lem har Ordet.

J. C. Jacobsen: Jeg har ikke for-
langt Ordet.

Madvig: Maa jeg endnu, da Wen-
dringsforslaget ikke er taget tilbage, gribe Lei-
ligheden til at gjøre en Bemærkning, som jeg
ikke hidtil har gjort, og det er den, at uden
at jeg skal yttre mig om, hvorvidt Wændrings-
forslaget bør underkastes Bøtering eller tages
tilbage, saa antager jeg dog, at det vil blive
betragtet som bestemt tilkjendogivet, at Lands-
thinget ikke har givet eller kan anses for at
have givet noget Botum for den omhandlede

Sag, om det end paa Grund af det Tryk;
hvorunder det befinder sig med Hensyn til Fi-
nantslovforslagets Behandling, lader den paa-
gjældende Post blive staaende i samme, og
at man derfor vil betænke sig paa at udføre
den paatænkte Foranstaltning efter den Skitse,
der her er bleven os meddeelt. Jeg troer, at
man vil overveie hele Sagen paany, og at man
atter vil forlange Bevillingen, hvis man bliver
ved sin Mening, paa et bestemt og tydeli-
gere Grundlag end det, der nu foreligger, lige-
som jeg haaber, at dette Grundlag vil blive
Rigsdagen forelagt.

Formanden: Det var blevet mig sagt,
at det 3die kongevalgte Medlem (S. C. Ja-
cobsen) havde forlangt Ordet, men det maa
altsaa have været en Feiltagelse. Den 2den
Landsthingsmand for 1ste Kreds har Ordet.

Krieger: Det er mig ikke vitterligt, at
jeg har bedet om Ordet, men da jeg nu har
faaet det. . . .

Formanden: So, det ærede Medlem har
forlangt Ordet.

Krieger: Ja, nu erindrer jeg det ogsaa,
og jeg talfer den ærede Formand for, at han,
ved at minde mig derom, har bragt mig til
at sige endnu blot et Par Ord. Derfor
den ærede Minister vil gjennemlæse mine Ut-
tringer, naar de foreligge i Tidenden, saa troer jeg,
han skal erkjende, at han paa ikke faa Punkter
i sit Foredrag har tillagt mig andre Uttringer,
end jeg har brugt, og navnlig tillagt mig dem
under en anden Form og paa en anden
Maade, end jeg kan vedstaae dem. Der er
navnlig en saa gjennemgaaende Misforstaaelse
af Ordet „Politik“, at jeg nødig her vil gaae
nærmere ind derpaa, men jeg kan ikke betvivle,
at den ærede Minister, hvis han seer mit
Foredrag i Tidenden, vil være enig med mig
i, at der til Grund for vigtige Bestyrelses-
grene ligger politiske Grundsætninger, at der
altsaa er en Undervisningspolitik, ligesom der
er en Kirkepolitik, ligesom der er en Justits-
politik osv.; jeg er bange for, at har brugt
Ordet i en meget fattig og lille Betydning.